

371. Tündököl az Úr kegyelme

Philip Paul Bliss
(1838–1876)

Tün - dö - köl az Úr ke - gyel-me é - gi
ott - hon - ból re - ánk, Ám a
föld - re fényt de - rít - ni, azt ránk
bíz - ta jó A - tyánk. Hadd ra -
gyog - jon hát a lám - pa, hadd ra -
gyog - jon fé - nye hát! Sok ha -
jós - nak bős z vi - har - ban meg - mu -
tat - ja ott - ho - nát.

2. Mély sötétben járt az utunk, szívünk búba', bűnbe' járt,
Mégis Jézus hú szeméből kaptunk egy áldott sugárt.

Hadd ragyogjon...

3. Oly sötét a bűnnek éje, zúgva zúgnak a habok,
S hány szem kémlel vágytól égve, fény a parton hol ragyog!

Hadd ragyogjon...

4. Jézus küldött szerte minket, mint Atyánk küldötte Őt,
Hogy megismerjék kegyelmét, Szent Fiát nem ismerők.

Hadd ragyogjon...

5. Ó, ne hagyj fényed kihunyni, mert talán egy perc se' kell,
S egy hajó partot nem érve, éppen akkor süllyed el!

Hadd ragyogjon...

Ford.: Dr. Thaly Lóránt (1874–1940)